

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 15 юни 2018 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2016/0070 (COD)

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (първо четене) – Приемане на законодателния акт – Изявления

Изявление на Комисията

Член 3, параграф 7, алинея втора от Директива 96/71/ЕО, както е изменена с директивата, приета днес, определя специалните надбавки, свързани с командироването, се смятат за част от възнаграждението, освен ако са изплатени като възстановяване на разходи, които фактически са били направени във връзка с командироването, като пътни разходи, разходи за храна и квартирни разходи. Освен това този член предвижда, че „работодателят, без да се засягат разпоредбите на буква з) от първа алинея на параграф 1, възстановява разходите за командированите работници в съответствие с националното законодателство и/или практика, приложими към трудовото правоотношение.“

Комисията разбира, че „националното законодателство и/или практика, приложими към трудовото правоотношение“, е по принцип националното право и/или практика в държавата членка по произход, освен ако не е определено друго в съответствие с правилата на ЕС относно международното частно право. В контекста на решението на Съда по дело C-396/13 (точка 59), възстановяването на разходите също така обхваща ситуации, при които работодателят поема разходите на работниците, без те да трябва първо да плащат разходите и после да искат те да бъдат възстановени.

Комисията отбелязва, че в приетата днес директива се предвижда, че поради изключително мобилното естество на заетостта в международния автомобилен транспорт, преработените правила за командироването ще се прилагат за този сектор от датата на влизане в сила на законодателния акт за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за прилагане и за определяне на специални правила по отношение на Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на шофьори в сектора на сухопътния транспорт.

Комисията призовава Европейския парламент и Съвета да приемат този акт своевременно, за да се адаптират правилата към специфичните нужди на командированите работници в този сектор, като същевременно се гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар за сухопътен транспорт.

До датата на започване на прилагане на специфичния за отрасъла законодателен акт, Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС остават в сила в автомобилния транспорт. Тези законодателни актове не се прилагат за дейности в областта на сухопътния транспорт, които не представляват командироване.

Комисията ще продължава да следи отблизо правилното прилагане на действащите правила, особено в сектора на сухопътния транспорт, и при необходимост ще предприема действия.

Изявление на Латвия, Литва и Хърватия

Латвия, Литва и Хърватия подкрепят целта за подобряване на положението на командированите работници. Въпреки известния брой подобрения, които вече са включени в *предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги* обаче смятаме, че в текста не е постигнат точният баланс между защитата на работниците и свободата за предоставяне на услуги.

В допълнение към опасенията, изразени в изявлението, приложено към *протокола от 3569-ото заседание на Съвета на Европейския съюз (заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси), проведено в Люксембург на 23 октомври 2017 г.*, относно понятието възнаграждение, въздействието върху конкурентоспособността, както и потенциалните неблагоприятни последици от настоящото предложение, смятаме, че компромисният текст, постигнат заедно с Европейския парламент съдържа някои разпоредби, които надхвърлят обхвата на директивата и пораждат правна несигурност, и следователно биха могли да доведат до ограничаване на свободата за предоставяне на трансгранични услуги в рамките на Европейския съюз.

Освен това сме на мнение, че 2-годишният срок за транспониране без подходящ преходен период не отчита практическите последици от адаптирането към съществено нов набор от правила, особено що се отнася за МСП.

Изявление на Португалия, Словакия и Чешката република

Съветът EPSCO, в своя общ подход, постигнат през октомври 2017 г., призна, че е необходимо достатъчно време за приспособяването на дружествата (особено МСП) към новите правила за командированите работници (по-специално към нововъведеното понятие „възнаграждение“) и постигна съгласие по отсрочено прилагане с 4 години на преразгледаната директива. Това беше прието и от Европейската комисия.

С ясното съзнание за взаимните отстъпки, които съзаконодателите направиха в преговорния процес, окончателният компромисен текст, постигнат на триалозите, за съжаление се изразява в значителното съкращаване на периода за отсроченото прилагане на едва 2 години, което го изравнява със срока за транспониране на директивата.

Във връзка с това Португалия, Словакия и Чешката република призовават държавите членки и Европейската комисия да вземат надлежно предвид тези обстоятелства (както и сложността на въпросите, които това преразглеждане цели да реши) при оценката дали новите правила за командированите работници се съблюдават и спазват и кои са пропорционалните санкции, най-вече през първоначалния период, след като преразгледаната директива породила ефект през 2020 г.

Изявление на Полша и Унгария

Ние сме поели ангажимент за защита на работниците, за борба с измамите и злоупотребите, както и за запазването на целостта на вътрешния пазар. Смятаме, че Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (по-нататък Директива 96/71/ЕО) създаде крехък баланс между защитата на работниците и свободата за предоставяне на услуги. Изразяваме съжаление, че изменението на тази директива беше предложено преди да бъдат ясно видени резултатите от прилагането на Директивата за осигуряване на нейното изпълнение (2014/67/ЕС¹).

Ние сме на мнение, че изменението на Директива 96/71/ЕО ще ограничи свободата за предоставяне на услуги по необоснован и непропорционален начин. Вместо да бъде инструмент за защита на работниците, тя вероятно ще бъде инструмент за протекционистки мерки. Тя най-вероятно ще лиши от смисъл самата правна постановка за командироването и ще нанесе големи вреди на конкурентоспособността на Съюза като цяло.

Обезпокоени сме и от правната несигурност, съдържаща се в някои разпоредби. По-специално малките и средните предприятия (МСП) ще бъдат неблагоприятно засегнати от правната несигурност и по-голямата административна тежест. 2-годишният преходен период не осигурява достатъчно време за адаптиране към новите правила, по-специално за МСП.

Изразяваме позиция, че изменението на Директива 96/71/ЕО и отделното предложение за определяне на специални правила за командироването в сектора на автомобилния транспорт (*lex specialis*) би трябвало да бъдат разгледани в един пакет. Преговорите по *lex specialis* все още продължават; затова изменението на Директива 96/71/ЕО по дефиниция не може да се счита за балансиран текст. Въпреки че единствено Съдът на Европейския съюз е компетентен да тълкува правото на ЕС, все пак сме на мнение, че пренасянето на настоящите правила за командироване в сектора на автомобилния транспорт е съмнително. Нашето разбиране е, че това правно тълкуване няма да бъде засегнато и от изменението на Директива 96/71/ЕО.

¹ Директива 2014/67/ЕС за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар.